

SKÅNEPOLISEN

SPORT & FRITID

www.skanepolisen.se

nummer 3 - 2018



Läs om:
Bilsemester i Europa



Ledare

En sommar svår att glömma

Postadress:

Skånepolisens Sport & Fritid
205 90 MALMÖ

Ansvarig utgivare:

Stefan Sintéus

Chefredaktör/

Redaktionssekreterare:

Lars Mahler, Malmö

E-post: redaktion@skanepolisen.se

www.skanepolisen.se

Adressändring/utebliven tidning:

E-post: info@skanepolisen.se

eller

Skånepolisens Sport & Fritid

Mediahuset i Göteborg AB, avd. syd

Tågmästaregatan 7, 233 43 Svedala

Materialstopp till redaktion

och utgivningsplan 2018:

Nr	Materialstopp	Utgivn.
1	5 mars	v 15
2	14 maj	v 25
3	20 augusti	v 39
4	12 november	v 51

Artikelförfattare ansvarar själva för sina artiklars innehåll. Bilder ska vara godkända för publicering i tryck och på webben.

Omslagsfoto:

Vattenskoter

Foto: Lars Mahler

Layout:

Mediahuset i Göteborg AB, avd. syd

Annika och Magnus Cederlund

Tryck:

Exakta Print, Malmö

www.exakta.se



Distribueras som post- & webbtidning:

ISSN 2001-8355 (Print)

ISSN 2001-8363 (Online)

Tidning av och för alla idrottande och motionerande polisanställda i Skåne samt anhängare till dessa.

Den som klagar på denna sommarens väderlek har ett väldigt kort minne. Vi var några gamla kompisar som träffades i juli när det var som varmast, och gissa vad vi talade om? Värme, svårt för att sova och vem har köpt upp alla fläktar?

Då tog min kompis upp sin mobil och visade en film från i vintras när han med nöd och näppe lyckades ta sig fram under en snöstorm. Därför ska vi (om du inte är bonde förstås) inte klaga på vår sommar.

Styrelsen har återhämtat sig från värmeslag och en match med boulesektionen som gick sådär för oss. Vi fick i alla fall visa upp oss med våra nya MPGI-jackor och glänsa med att vi är en sammansvetsad styrelse.

Jag skrev ju lite förra gången om en eventuell padelsektion som vi funderat över och till nästa styrelsemöte ska vi fördjupa oss i detta och besluta om det är något för vår förening att testa på. Styrelsen återkommer med detta.

Vi hälsar också alla nya medlemmar välkomna till föreningen allt eftersom vi får nya medarbetare i Malmö. Skulle politikernas bud till Polismyndigheten hålla med 10 000 fler medarbetare till 2024 så får vi sannolikt utöka våra sektioner drastiskt.

Med detta vill styrelsen tillönska er alla en skön höst och när vintern börjar sätta in så tänk då tillbaka på svettiga somrarnätter och hur skönt det svalkades i bilen med AC:n på högvarv.

Styrelsen i MPGI genom

Stefan Sintéus

Ordförande MPGI



Bild tagen under redaktörens sommaresemester.

Läs mer om den med början på sidan 3.

Innehåll

Ledare	1
MPGIs sektionsledare.....	2
Mahler begär ordet	3
Veteran-SM i friidrott	6
Polisidrottsprofilen	8
Polisens Musikkår – sommaren 2018.....	10
Triss i damer.....	14
Boktipset	16
Vi presenterar Olle Lönnaeus	16
Utfärd med Kristianstadspolisens veteraner	18

Kort om fotbollssäsongen.....	19
Polis-SM i golf 2018	20
Ironman i Kalmar.....	22
Reportage från boulesektionen.....	26
Soligt springskytte på Österlen	27
Lite av varje från golfsektionen.....	28
Musikaliska pärlor på Malmö Live 2019.....	31
Rätt och riktig personuppgiftshantering.....	31
Finn fem fel.....	32

MPGIs sektionsledare:

Vill ni som sektion finnas med på denna sidan med namn och kontaktuppgifter skickar ni ett mail till redaktion@skanepolisen.se med dessa uppgifterna.



Handboll - herrar

Sektionsansvarig:
Lars Kyd Larsson
010-561 89 70
lars-i.larsson@malmo.se



Cykel-, motions- & friidrottssektionen

Sektionsansvarig:
Anders Larsson
010-561 50 89
anders-v.larsson@polisen.se



Golf

Ordförande:
Göran Holmgren
010-561 45 57, 0733-48 38 43
goran.holmgren@polisen.se



Innebandy

Sektionsansvarig herrar:
Patrik Lundström
Sektionsansvarig damer:
Karin Lago



Boule

Ordförande:
Jan Ohlin
0708-51 38 26
ohlinjan22@gmail.com



Fotboll - dam

Sektionsansvarig:
Anna Palmblad
anna.palmblad@polisen.se



Kraftsport

Sektionsansvarig:
Jarl Hansson
0733-48 39 15
jarl.hansson@polisen.se



Bowling: (vilande)

Sektionsansvarig:
Thomas Stenbeck
thosten@glocalnet.net



Fotboll - herr POMA

Sektionsansvarig:
Patrik Lundström
0702-66 88 76
patrik.lundstrom@polisen.se



Dynamiskt skytte

Sektionsansvarig:
John Sharifi
0730-84 92 30
john.sharifi@polisen.se



Mahler begär ordet

Semester – vacation – ferie

Kärt barn har många namn sägs det och ordet semester förknippas förhoppningsvis med glädje, frihet och avkoppling med mera. Jag hoppas att du/ni har haft en skön ledighet och laddat om batterierna för allt vad du skall göra nu under hösten där det bland annat ingår det du gör just nu, det vill säga att ta del av årets 3:e nummer av Skånepolisen Sport & Fritid. Semester i Sverige är ju ibland lite av ett lotteri vad gäller att pricka in rätt solmånad men årets sommarmånader går väl till historien som några av de varmaste och torraste på länge.

För egen del blev semestern ett kärt återseende och en favorit i repris ute i Europa under 12 dagars bilsemester. Det som framförallt skiljde då och nu åt, utöver alla upplevelser, var bekvämligheten och de ekonomiska möjligheter som kanske följer av att man blivit äldre. Men vi backar bandet knappt 40 år till början av 1980-talet.

Windsurfing hade blivit populärt och jag hade hakat på och till och med köpt en egen bräda, en Dansurfer, tung som bly och med ett stort segel. De som var lite mer avancerade hade såkallade

"sinkers", det vill säga brädor som inte vägde så mycket och där det krävdes lite mer vind. Dansurfern kunde bära två personer utan att sjunka.

Semester, 3 ungarlar, 21–22 år gamla, Europa, windsurfing, sol och värme. Resan startade i Landskrona. Min mörkgröna Ford Taunus 17M med diverse rostfläckar, inköpt begagnad i Stockholm för 5 000 kronor när polisskolan var avslutad i mars 1980, skulle ta oss söderut i Europa. När vi nådde Malmö började termometermätaren i bilen stiga oroväckande och strax därpå kokte bilen. Inga





problem, låt den svalna en stund, på med nytt vatten, en reservdunk med vatten i bilen och iväg igen. Var 3:e var 4:e mil blev ett naturligt stopp eftersom bilen kokte och vi fick fylla på nytt vatten. I en skog i norra Tyskland blev det stopp när vi inte hade mer vatten utan fick sova i bilen. Nästa dag hade vi turen att hitta en verkstad som bytte kylaren. Motorn spann som en katt igen och siktet ställdes in rakt söderut till en sjö i Italien där det blev camping och windsurfing. På hemresan in i Österrike och Zell Am See och slutligen en festnatt i Hamburg där vi var inhysta i ett hotellrum som med dagens mått knappast hade fått en endaste stjärna. Bilen tog oss fram och tillbaka men motorn skar ett par månader senare.

Vi flyttar fram igen till juli 2018, klockan 06.30 anländer vi till Åkarp. 12 dagar i Europa väntar. På uppfarten står en nytvättad Volvo V90 och väntar på våra väskor. Kontrasten till min gamla Ford Taunus är oändlig. Jag får en reservnyckel av Bosse och instruktion att bara jag har nyckeln i fickan så öppnar och låser sig bilen av sig själv.

Redo för avfärd tillsammans med mycket goda vänner. Bosse bakom ratten, jag bredvid och damerna i baksätet. Bosse och Lasse, Helén och Elisabeth, låter nästan som "barnen i Bullerbyn". När vi kör iland i Puttgarden har vi lämnat det gula brända landskapet bakom oss och möter plötsligt gröna åkrar. Snart öser regnet ner i en

omfattning som gör att vi knappt ser vägbanan. Några mil längre söderut är det dags för mig att göra premiär bakom ratten. Jag sätter mig tillrätta i cockpiten, ställer in elsätet och konstaterar att bilen har många knappar och mycket som lyser. Vi nöjer oss med att jag lär mig hur man ställer in farthållaren och innan vi rullar ut från parkeringen säger Bosse, glöm inte att använda blinkers när du byter körfält. Att använda blinkers lär man sig snabbt för att slippa att bilen "bråkar och håller emot" när man byter fil för att göra en omkörning. Efter cirka 80 mil är det färdigkört och fyra jägerschnitzel med kall öl står framdukat i en liten by i Tyskland.

Nästa morgon vidare söderut, rakt genom Österrike och ett antal mil senare är vi plötsligt framme. GARDA, Limone sul Garda. Vackert, mycket vackert. Hotellet ligger en bit ovanför sjön med en stor terrass och en bländande utsikt. Hela Gardasjön andas vattenaktiviteter och är ett eldorado för windsurfare, Kitesurfare, seglare, turistsbåtar och varför inte bara till att bada i. Fyra dagar med poolliv, utflykter, shopping, god mat och dryck tillsammans med våra vänner under en behaglig sol där en av höjdpunkterna var en heldagstur på sjön från norr till söder med ett par strandhugg för shopping med mera. Favorit i repris men dock utan surfing.

Dag 6 tar bilen oss norrut till Österrike och hotell Kohlerhof ungefär mitt emellan Innsbruck och Zell Am See. Österrike under vintern i all ära men man blir bländad av landet även på sommaren. Blommorna, bergen, doften och möjligheterna att vandra för den som så vill. Under vistelsen klättrade vi bland annat med bilens hjälp upp till Grossglockner, landets högsta berg på bergsvägar med oändligt antal kurvor och vi vandrade upp för berget vid Krimmler vattenfall där tusentals liter vatten rusar ner varje sekund och vi njöt av allt det som landet har att erbjuda turister där inte minst den goda maten ingår. Favorit i repris.

Dag 11 startade hemresan med ett tänkt stopp/övernattning någonstans i Tyskland. Dock längtade bilen nog hem och bristen på vägarbeten och "stau" gjorde att det flöt på och plötsligt närmade vi oss Puttgarden. Favorit i repris borde innehållit även Hamburg men Burg strax söder om färjeläget kändes som en helt godkänd ersättare inte minst med tanke på att vi fick en del godsaker med hem.

Runt midnatt natten mellan lördag och söndag anlände vi Åkarp med vetenskap om att kommande måndag väntade jobbet igen. Bilen tog oss fram och tillbaka med bravur och jag är tämligen säker på att denna bilen inte kommer att "skära" inom loppet av några månader.

Semestern, ferien... kärt barn har många namn, var slut för denna gången men kärt barn och ett nytt namn skulle snart dyka upp. Tilde, vårt kära lilla barnbarn som föddes i slutet av juli. Hon kommer säkert att få fler namn snart men Tilde räcker långt.

Lars Mahler

Chefred. & redaktionssekr.





Veteran-SM friidrott 2018

Kalla det en ulv i fårakläder eller det omvända. För att kunna tävla i friidrott fick jag tillfälligt byta MPGI's färger mot Heleneholms IF:s svart/röda när veteran-SM gick av stapeln i den öländska idyllen Löttorp i augusti.

Medan ungarna bevistade lådbilslandet och tillämpade hemsnickrade trafikregler i dito fordon väggade sig under-tecknad genom karriärens tyngsta 5 000 m-lopp. Av blott fyra deltagare blev det en sistaplats och långt från medaljkänning. Att startfältet är litet är uppenbarligen inte samma sak som att det är svagt...

Två dagar senare, på mästerskapets sista dag, var det dags för 10 000 m. Startfältet var då ytterligare ett snäpp vassare. Säsongsnoteringsarna för de övriga löparna låg kring 32-34

minuter och undertecknads 3 år gamla 36 min stod sig därmed slätt. Under vad som kan ha varit sommarens blåsiggaste lopp ställdes siktet in på 35, något som skulle vara personbästa med Duplantis-marginal. Ingen minns en fegis, heter det ju.

Några 35 blev det inte tack vare en ilsket dansande vind, men väl en putsning ner till 35:38. Blåsten var dock tuff även för övriga, så pass att Heleneholmsfärgerna redan vid halva loppet kunde ta ett fast grepp om tredjeplatsen. Ett grepp som inte släpptes, även om de sista handfullen varv av totalt 25 på Högby IP var hejdlöst sega. En med egna mått mätt smått sensationell pallplats var ett faktum och så även karriärens vackraste medalj, även om färgen "bara" var brons.

Kalle Dannestam

Annonssida

POLISIDROTTSPROFILEN

Erik Lundvik



Startposering.

Foto: Smålandsposten

Snabb, snabbare, snabbast

Erik Lundvik är en av Sveriges genom tiderna snabbaste poliser, under toppen av karriären t.o.m. den snabbaste.

Som lovande tonåring på sprintdistanserna mellan 60 och 400 meter, ibland med tillvalet häckar, avancerade han snabbt (bokstavligt talat) till Sverigetoppen i IFK Växjös färger. Som tonårstalang med rätt tränare blev det snart 14 pass i veckan och att hårt slit lönar sig blev Erik snart varse: på skol-SM-guld följde ungdoms-SM-guld.

Via världsungdomsspel, junior-EM och nordiska mästerskap blev det också junior-SM-guld efter personbästat 47:91 på 400 m – levererat efter en sömn-bantad natt med Michael Johnsons biografi för ögonen. För att sätta det i perspektiv hade den tiden renderat 4-5:e plats i de senaste årens svenska mästerskap för seniorer så det är ingen dussintalang vi pratar om.

En seniormedalj kammades också hem, om än "bara" brons på 4x100 m.

Med den summeringen är det lite svårt att ta in att karriären avslutades innan 22 års ålder med en medaljskörd de flesta idrottare bara drömmar om. Tyvärr satte nämligen en elak lårskada stopp för framfarten på tårnet. Innan dess hann Erik dock rada upp en hel del fina tider, bl.a. hans 21.70 på 200 m som gjorde att han fick chansen att stängas på startlinjen med sprintprofiler som Jimisola Laurisen och Johan Wissman i seniorsammanhang.



På träningsbanan.

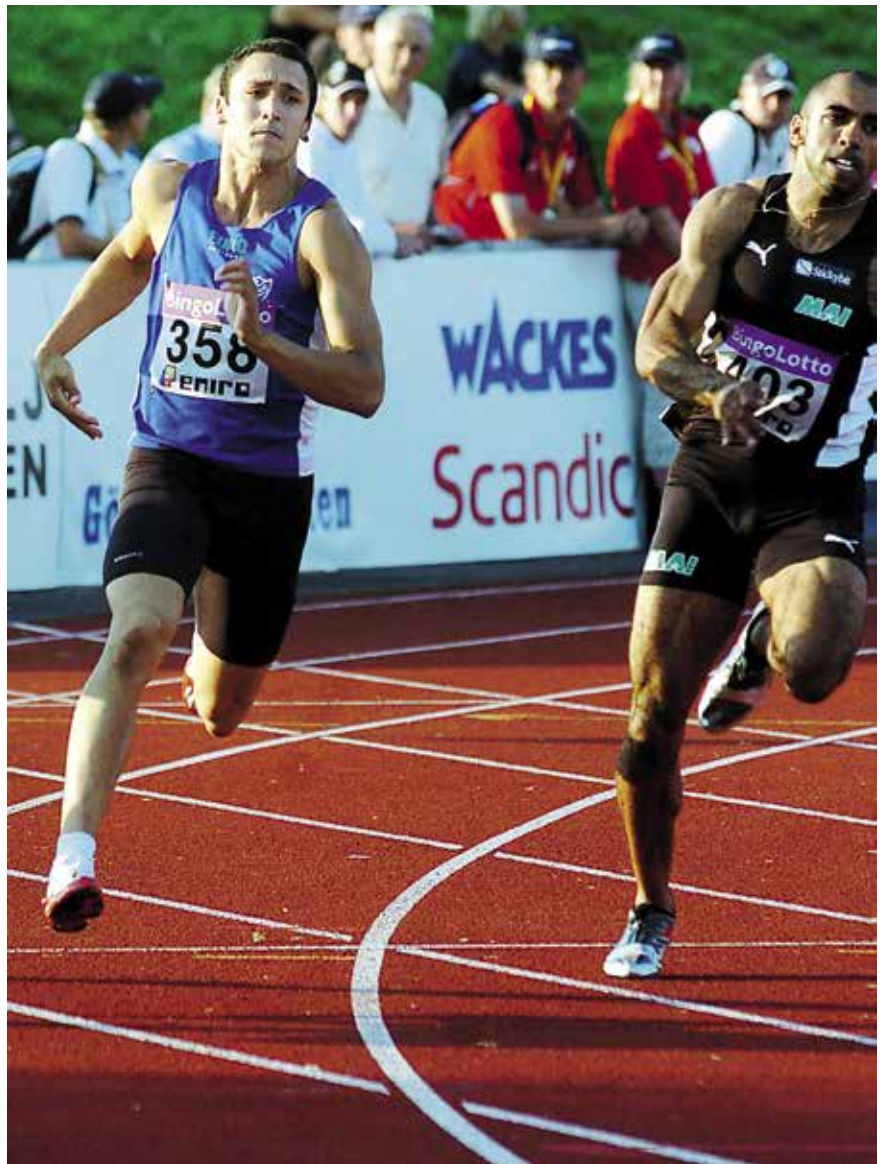
Foto: Smålandsposten



Även om skorna ligger kvar på hyllan är träningsdisciplinen och det mentala fokus som krävs för att vara elitidrottare något Erik tagit med sig in i såväl polisyrket som föräldralivet. När hundratal, ja till och med tusentals, timmar av träning ställs på startlinjen under favorittryck gäller det att skallen är med. Och att den av en vinnare sitter på Erik Lundvik lär av det ovan sagda stå tämligen klart.

Vi kan vandra tryggt på Malmös gator medan Erik finns därute, för den ogärningsman lär inte vara född som bevingar honom under ett löp.

Vid startblocken: Erik Lundvik
Vid pennan: Kalle Dannestam



Erik och Jimisola Laursen.

Foto: Felipe Morales, Smålandsposten



Polisens Musikkår

– sommaren 2018

Gunhild Carling tillsammans med Polisens Blåssexett under Prideparaden i Malmö.



Polisens Musikkår Region Syd har som vanligt varit väldigt aktiva under sommarmånaderna och nedan följer en regogörelse för vad de hittat på under de rekordvarma dagarna.

Bläseorkestrernes dag på Bakken

Vi hade fått inbjudan från det danska Amatörmusikerförbundet att delta i Bläseorkestrernes dag på Bakken den 2 juni 2018. På svenska blir det Blåsmusikens dag. Tio orkestrar från Gilleleje i norr och Trelleborg i söder deltog. Där fanns skolorkestrar, juniororkestrar och den berömda Vedbæk Pigegarden som marscherade genom hela nöjesparken liksom Greve Pigegarde.

På eftermiddagen uppträdde bl.a. Trelleborgs Musikkår med egen presentation på det danska språket. Sen övertog Københavns Post-Orkester scenen. Det är nog en av de bästa och populäraste orkestrarna i Danmark.

Det är 434 år sen Bakken öppnades och när vi som sista orkester satte oss på scenen kunde vi bara beundra den mäktiga publik som redan satt på plats och bakom dom hördes och sågs då och då bergochdalbanan som invigdes den 16 maj 1932 och precis som Polisens Musikkår fortsätter år efter år fast

bergochdalbanan står kvar på samma ställe medan musikkåren både förnyar och förnygrar sig.

John McWilliam gjorde Amazing grace, sitt fina nummer, på säckpipa tillsammans med musikkåren. Publiken blev riktigt överraskad då de helt plötsligt hörde säckpipan nåanstans i bakgrunden, de vred och vände sig och trodde det var ett inslag av någon gående bland røde pølses och spunnet socker, men nu syntes inte säckpipan ute bland publiken utan John syntes komma gående till vänster om orkestern och då reste sig publiken samtidigt som de applåderade in honom på scenen.

Instant Concert förvillade publiken i början för när de började tralla med i melodierna hade vi redan börjat spela på nästa låt. Att spela 37 melodier på tre minuter är en kul grej och här gäller det för musikerna att hålla tungan rätt i mun.

Som vanligt sjunger alltid publiken med i ABBA-GOLD och det gjorde de även på Bakken.

Det blev både svensk och dansk musik under konserten och liksom vid andra konserter har vi tagit som regel att alltid ha Svensk Polismarsch som avslutningsnummer. Är vi Polismusikkår, så är vi.

Polisens Musikkår Region Syd

Fortsätter sin sommarturné med att spela i Danmark. Bengt Roslund, vår chaufför, snirkade in bussen på det lilla torget med ankaret på längst in i Nyhavn. Klockan är mitt på dagen och solen gassar över tusentals turister som knappt kan varandras språk men när Musikkåren sätter igång och spelar då pratar vi samma språk. Det räcker med ett leende från var och en och vi ser att de gillar musiken. Det där med ett leende var en halv lögn för när Arne Nordström med glimten i ögat höjde takt-pinnen och slog in den lite udda men härliga marschen Bandology for det upp massor av mobiler framför ansiktena för att filma musiken och då såg man inte längre deras leende men vi kände att de fanns.

Amerikansk filmmusik går alltid hem. Putting on the Ritz blev nästa melodi och denna klämkäcka melodi ryckte med sig publiken och många danssteg togs bland trängseln. Mitt i solen var det säkert 35 grader varmt och solen brände igenom våra uniformer och ovanpå allt elände hade vi hamnat precis intill en uttorkad avloppsbrunn som luktade för hemskt.

Nu var det danskarnas tur att få njuta av sin nationalkompositör Hans Christian



Från spelningen på Bakken med bergochdalbanan i bakgrunden.



John McWilliam gjorde Amazing grace på säckpipa.



Arne Nordström vid konserten i Nyhavn.

Lumbye och hans Brittapolka. Det syntes genast vilka som var danskar. Det blev som en fotbollsfest under allén som följer torget och där var skuggigt och skönt men när danskarna börjar klappa med i takten då skulle man vilja vara dansk.

Festivaler finns det överallt och i varje stad med självaktning, men idag var torget med Ankarat som fick bli symbol för dagens sambafestival.

Trummorna hördes i bakgrunden och tillsammans med trumsektionen hördes, den för tillfället inhopade ekvilibristen på trummor (Trelleborgs Musikkårs dirigent, Johan Rufelt). Visselpipan ljud och allt som gick att höra var den pulserande rytmen och Nyhavns egen Sambafestival var igång. Hela folkhavet gungade i takt och det var ett ganska långt potpurri på latinamerikansk musik därav namnet Latin American Fever.

Nu stod solen mitt på himmeln och den som var överlycklig var hon som sålde solhattar. Hennes lager var inte stort, men hon fyllde på med jämna mellanrum.

Svensk Polismarsch av Per Grundström fick avsluta denna lunchkonsert och sambafestival i Nyhavn i juni 2018.

Sveriges Nationaldag 2018

Att fira Sveriges Nationaldag i brännande sol slapp vi i år och regnet lyste med sin frånvaro. Scenen på Stortorget hade fått en jättestor gul- och blårandig tältduk där det var lika varmt som om vi vore i Spanien. Fast då borde det varit den 12 oktober istället för den 6 juni.

Residensstaden Malmö börjar sitt firande med musik av Polisens Musikkår Region Syd som spelar somrig musik: Sten Carlbergs kända sommarvals Sommar, sommar, sommar, och Kom i min famn.

Polisens Musikkår Region Syd spelade under ledning av Arne Nordström och Karsten Erichs, och Suzanne "Suuz" Cronstam skötte snacket mellan varje ny artist på scenen.

Flaggor delades ut till publiken och det fanns inte en sittplats att uppbringa.

Paradflaggan bars in av Öresunds Sjövärnsskär medan Musikkåren spelade Victor Widqvists Under Blågul fana och fortsatte med Parad för fanan medan fanan hissades av Öresunds Sjövärnsskär.

Nya Landshövdingen Anneli Hulthén berättade om hur hon hade haft det under sin uppväxt. Vad man fick göra, vad man kunde göra och vad man gjorde. Efter en kort paus utropade hon ett trefaldigt leve för flaggan. Därefter

sjöngs Nationalsången unisont av publiken med hjälp av försångarna Esther Nyström och Elvira Lundqvist från Malmö Latinskola. Allt till ackompanjering av Polisens Musikkår Region Syd.

Pridefestivalen

Eller Regnbågsfestivalen som den hette förr. Festivalen Malmö Pride har arrangerats sedan 1995 och som vanligt höll man på sista dagen en jätteparad från Stortorget till Triangeln.

Sambamusiken hördes i flera timmar innan paraden startade. Kanske repeterade man, kanske tyckte man det var bara kul att slå den underbara rytmen på slaginstrumenten.

Starten gick från Stortorget på nästan utsatt tid. När trillade iväg några minuter före det var dags och sen trampade resten på som ett stöd och när det började röra sig i leden blev stämningen högre och högre och vilken stämning det blev.

Färden gick rakt ner genom Hamngatan och sen till vänster in på Norra Vallgatan. Överraskande svänger hela korton in på Gråbrödersgatan och kör ner till Gustav Adolfs Torg för att sedan fortsätta hela Södra Förstadsgatan fram till Smedjegatan för att köra fram mot Möllevångstorget och ner till Bergsgatan där lastbilarna stannade för att släppa av alla Pridedeltagare för att sedan ta sig ner till Folkets park.

Sambamusik blandat med annan musik och på en av lastbilarna satt Polisens Blåsextett Region Syd och spelade glad musik tillsammans med Gunhild Carling och hennes dotter Idun. Gunhild på trumpet och Idun på trombone. Känns nästan som att hamna mitt i den fornnordiska Gudasagan.

I poesin är Gunhild mest känd ifrån en berättelse som Brage berättar om hur hon blir lurad av Loke till att gå utanför Asgård och blir bortrövad av jätten Tjatzse klädd i örnskrud och som vill åt ungdomens äpplen som Idun delar ut till övriga asar. Under Iduns frånvaro börjar asarna åldras och de tvingar Loke att rädda hem henne igen, vilket han gör förvandlad till en falk och med Idun förvandlad till en nöt.

– Det är en frihetsreform. Sa vår Kultur- och Demokratiminister Alice Bah Kuhnke som gick först i den långa paraden. Det är en frihetsreform att få leva som man själv önskar. Inför sitt besök i Malmö tog hon tillfället i akt att utreda införförandet av ett tredje juridiskt kön?



Från nationaldagsfirandet på Stortorget i Malmö.



Dessa trumpetare hördes över hela Nyhavn.

Blåseorkestrernes dag på Bakken

Text och bild: Kjell-Arne Friberg

Polisens Musikkår Region Syd

Text och bild: Kjell-Arne Friberg

Sveriges Nationaldag 2018

Text: Kjell-Arne Friberg

Bild: Katharina Jacobsson

Pridefestivalen

Text: Kjell-Arne Friberg

Bild: Från ett flertal som var med och spelade eller bara följde festivalen.

Rättelse

Jag vill göra en rättelse i artikeln från vår turné i Tyskland som var med i förra numret av Skånepolisen Sport & Fritid. Där stod inte vem som tagit alla bilderna, men jag får tacka alla musikkårens respektive som var med på resan för att ni filmade och fotograferade och även till de musiker som fotograferade när de hade 16 taktars paus i spelandet.

Kjell-Arne Friberg

Kolla in vår annons om kommande konsert, på sidan 31.



Triss i damer

- och några gentlemän, jag mött i MPGI-världen



Här har vi en gentleman som vet hur man umgås med damer! Ewa-Gun "EG" Westford, Kjell "Nutte" Henriksson och Karin Holstein. Foto: Olle Nilsson

Ewa-Gun Westford

Kjell "Nutte" Henriksson var skjutinstruktör i början på 1970-talet. Istället för att ha smått traumatiska skjutövningar på Bödkaregården inför de bistra instruktörerna Karl-Olof "Kloka gubben" Karlsson och Arne "Umpa bumpa" Sjöo, med hot om indragna vapen och tavelskjutning, kom "Nutte" med något nytt. Han, "Revolver-Joe", Anders Nord och Kjell Nilsson drog iväg med oss till Asbjør for en promenad i skogen för att bekämpa ballonger och pappfigurer. Samtidigt anslöt sig fler kvinnliga kollegor allt eftersom, som borde tacka gentlemanen "Nutte" for tjänsteskjutning version light.

Nej, nu till "E-G" som kom till Malmö i samma veva som ovan. Hon sökte genast upp musikkåren och undrade om hon, som annars spelade piano, inte kunde få vara tamburmajor och gå i spetsen med en käpp. Leif "General Patton" Hallberg, lovade ringa om en sådan behövdes. Hon lät sig inte nedslås utan gick upp till 4:e våningen, där fäktarna tränade med en äldre italiensk olympisk mästare. Hon tyckte "att fäktas var en nobel idrottsgren" och hade bättre tur där. En lovande karriär inleddes som tog slut när hon blev gravid 8 år senare.

Bok

E-G har varit med om många märkliga och intressanta äventyr, så det var rent tvunget att skriva en bok som fick namnet "Mitt Wallanderland". Även om boken har några år på nacken är den väl värd att läsa för att stundtals få sig några skratt. Mycket utspelar sig i Borrby, där E-G växte upp. Faren hade frisersalong i deras bostad och en försäljare övertalade honom att sätta upp en preventivmedelsautomat eller en kadongautomat som man sa i Borrby, utomhus. En natt vaknade föräldrarna av bultandet från den vinstgivande och populära apparaten. Två överförfriskade män påträffades av E-G:s far och papiljottförsedda mor, som båda var yrvakna

och klädda i nattsärkar. En av männen, som kunde misstänkas för inbrott, lyfte på hatten chevalereskt med orden: "Ni kan gå före oss i kön, för ni verkar ha jävligt bråttom". Ridå.

E-G:s idrottsmeriter då? Förutom fäktningen, sprang hon Företagsstafetten, Blodomloppet och Segerundan.



E-G värmer upp tillsammans med unga fröken Tännander och en anka i Pildammsparken. Foto: Yvonne Bernhardsson



Lena i sällskap med Jan Rosén, Bertil Önerheim, båda skyttar och Per Sjöbäck, brottaren; alla gentlemän och idrottspristagare. Foto: arkiv



Lena Matthijs i idrottskläder. Foto: arkiv

Lena Matthijs

Lena träffade jag för 12–15 år sedan i bastun på Davidhall. Jag öppnade dörren, såg ett par damfötter och följde med blicken uppåt mot översta bänken och såg Lena. Jag visste hon var gift med den store handbollsstjärnan Peter, som spelade i Lugi och MPGI i polissammanhang. Jag såg säkert ut som ett ufo, men Lena bröt förtrollningen, med "stäng dörren du släpper ju ut värmen". Hon berättade att hon jobbade i piketen med fyra manliga kollegor, som ofta avsluta passet med överläggningar utan henne – just i bastun. Detta hade Lena ändrat på. Hennes manliga kolleger hade precis lämnat då jag kom. Vi fick en trevlig pratstund.

När vi skulle få ny rikspolischef våren 2018 förespråkade Leif GW Persson Lena som ett utmärkt val. Det förstår jag mycket väl efter vårt möte i bastun.

CV: Lena har deltagit i polis SM i terränglöpning, handboll, simning, 800 meter och vunnit silver i styrkelyft i World Police and Fire games. Hon spelar numera golf och tränar styrka. PUST.

Ingrid Moberg

Vi var ett gäng konstaplar som "slet läder" (fotpatrullerade) i city. Legendaren Rolf "Hästa-Bengtsson" hade uppnått pensionsåldern och skulle avtackas av gruppen. Jag och Mats

Månsson åkte ut till Ingvar, som förutom den klassiska polisgubben var Ingvar en suverän karikatyrtecknare. Ingvar hade då slutat från polisen och jobbade på privata Säkert företag. Väl framme gick vi på villagången mot Ingvar och Ingrid. Det blev fika och en pratstund på uteplatsen.

När vi lämnade paret Moberg hördes frispråkiga Ingrid säga: "Så vältränad kunde du också varit om du stannat vid polisen och haft fysisk träning istället för att hänga med Nils-Tore Sögaard och de andra på stans alla restauranger. (Så farligt många hekto hade du inte lagt på dig, "Mobban"). Ingrid som är en klok kvinna har rätt i att fysträningen är guld värd. I många år var Ingrid coach på drakbåttävlingen, som polisen vann år efter år på Malmöfestivalen. Hon spelade många år med polisdamerna i handboll under Lars-Göran "Hästös" Svensson och Bengt Månssons ledning.

Ingrid kunde med sin snabbhet och spelskickliga stil lätt kunnat spelat för ett bättre lag, men har man lagkänsla så har man...

PS; Foton, som finns i min krönika kommer ifrån det restaurerade arkivet. Studiecirkeln om polishistoria, både polisidrott och jobbbilder, fortsätter under hösten på Vuxen-skolan i Trelleborg. Vi tar gärna emot bilder från flydda dagar!

Per "Jyet" Jystrand



Drakbåttävlingen under Malmöfestivalen.

Foto: arkiv

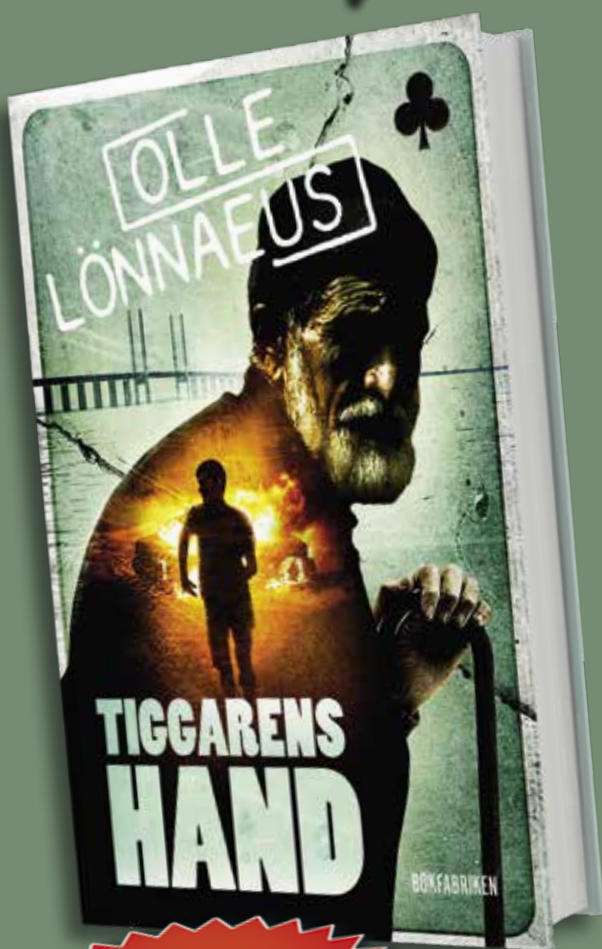


Ingrid tillsammans med sina handbollskompisar.

Foto: arkiv



Boktipset



Tredje boken

Titel: Tiggarens hand
Författare: Olle Lönnaeus
Förlag: Bokfabriken
Hemsida: www.bokfabriken.se

Om boken:

Kasta för fan, Amir! Orden ekar i Amirs huvud. Han gjorde det, han kastade bensinbomben. Ångesten river honom, han känner sig varken befriad eller stolt. Och någon är efter honom nu, han vet det.

Sensommaren är het och var och varannan natt har det bränts bilar i Malmö. Men inatt var det någon som dog, blev ihjälbränd. Jonny Lilja och Eva Ström har en fruktlös uppgift framför sig: att få folk i Rosengård att prata. Ingen vågar tjalla för snuten.

När fler personer mördas runt om i Malmö blir polisen alltmer pressad. Med hjälp av sina kontakter i den undre världen lyckas Jonny snart skönja ett mönster bortom gängskjutningar och knarkkriminalitet. Det är med livet som insats som Jonny försöker utkristallisera sanningen – och nu är plötsligt hans liv mer värt än på mycket, mycket länge

Olle Lönnaeus Malmö är brännande aktuellt. Tiggarens hand är den tredje fristående delen i serien om mordutredaren och den före detta spelmissbrukaren Jonny Lilja och hans kollega Eva Ström.

Om författaren:

Olle Lönnaeus debuterade som författare 2009 med Det som ska sonas, med vilken han vann Svenska Deckarakademiens debutantpris. Året därpå mottog han Studieförbundet Vuxenskolas författarpris. Hans böcker är översatta till nio språk och utgivna i tio länder. För sin journalistik har han tre gånger mottagit Grävande journalisters guldspade.

Sagt om Lönnaeus tidigare böcker:

"Så bra att jag tappar andan."
 Lotta Olsson, DN

"Mästerlig kriminalaction."
 Stig Larsson, Aftonbladet

"Att Olle Lönnaeus lyckas med konststycket att pussla ihop fängslade intriger som känns hämtade från dagens verklighet gör att han absolut tillhör våra främsta kriminalförfattare."
 Nisse Scherman, DAST Magazine

Otte Lönnaeus Malmö
är brännande aktuellt.



Utfärd med Kristianstadpolisens veteraner, 2018

39 pensionärer – tidigare anställda, samt respektive – lämnade Naturums parkering, vid Vattenriket i Kristianstad, tisdagen den 14 augusti, med buss. Chaufför var Per-Erik Eriksson, och bisittare Kaj Svensson, som även var speaker. Många av oss hade inte träffats sedan förra årets busstur till Harry Martinssons hembygd. Och inte hade vi blivit äldre!

Efter färd genom gröna Göingesko-
gar blev första stoppet kanotcenter i
Immeln. Även där hade vi varit tidigare,
men då på en båttur med lunch på sjön.

Vi gjorde nu ett kort besök i mi-
ni-museet Svart Granit som med foton
och texter visade hur granitbrytningen
startade 1890 i Hägghult, Lönsboda.
Därefter blev det fruktstund!

Vidare till Kullaro i Lönsboda, där pa-

ret Andréas och Jenni står för design
och tillverkning av diabasprodukter –
fantastiskt fina sådana, såsom smycken,
ljushållare, fat, bänkar och mycket mer.
Även en solstol! De berättade på ett
underhållande sätt om företaget, upp-
komsten av diabas och tillverkningen
med moderna maskiner. Inte det enk-
laste materialet att arbeta med. Titta
gärna på en kort film genom att goog-
la på Kullaro. Några av oss köpte av de
fina föremålen, från butiken. Unika sa-
ker, inte två likadana.

Sen kändes det inte fel med lunch.
Helgas restaurang, på orten, bjöd på
kotlett eller spätta, kaffe och kaka.

När vi nu var på detta håll blev det
ett besök på IKEA:s museum, vilket
finns i det välkända företags allra
första butik, i Älmhult. I foajén möt-

te oss ett gigantiskt porträtt av Ingvar
Kamprad, och tittade man efter närma-
re så upptäckte man att Ingvars ansikte
var ihopsatt av ca 5000 anställdas mi-
niansikten – helt otroligt! En trevlig gui-
de förde oss genom Ingvars barndom,
han företagsamhet och alla IKEA:s olika
tidsepoker. Både spännande, intressant
och känslösamt.

Naturligtvis ville alla fortsätta till
IKEA:s Fyndbutik. Efter diverse småin-
köp, fika och glass avslutade vi årets
utfärd. Som vanligt var det kul att träf-
fa "gamla" arbetskamrater, och vid
17.30-tiden landade bussen vid Natu-
rum igen.

Text: Cherstin Juhlin

Foto: Jonny Persson



Säsongen 2018 så här långt

Då har det blivit dags att summera säsongen och matcherna vi spelat så här långt. Med avstamp ifrån hösten 2017 har vi tagit ordentliga kliv i vårt spel vilket resulterat i flertalet vunnna matcher. Vi har dessutom fått till några nya spelare som varit med och bidragit. I skrivande stund ligger vi 2:a i tabellen med 8 vinster, 4 oavgjorda och 2 förluster. Jag tror jag talar för hela laget när jag säger att årets säsong är den roligaste så länge jag varit med. Jag är nöjd med laget även om det självklart finns en del att slipa på.

För den som läser detta och antingen vill börja spela med oss eller bara titta på är välkomna ner till Mellanhedens konstgräsplan! Vi spelar allt som oftast på onsdagar. Det finns alltid plats för nya spelare som har lite fotboll i sig.

I skrivande stund börjar det dessutom närma sig Polis-SM i Eskilstuna, 11–12 september. Precis som förra året kommer Malmö skicka upp ett lag för att försöka nå ännu längre än förra årets kvartsfinal.

Patrik Lundström



Polis-SM i golf 2018 – Ängsö GK

Årets upplaga av polis-SM i golf utspelade sig den 30–31 augusti på Ängsö GK. Ängsö beskriver själv sin bana med tre ord "Natur, utmaning, trivsel" och just en utmaning blev det för många.

Banan är vackert belägen strax utanför Västerås men skapade snabbt problem för många dels p.g.a. av sina helt oförutsägbara och snabba greener men också för att det finns många smala fairways och doglegs.

De flesta av MPGI:s 16 deltagare tog sig i bil norrut på onsdagsmorgonen för att samma dag hinna spela en inspelsrunda och på så sätt lära känna banan lite bättre innan tävlingen drog igång.

Många timmar i bil på vägen upp spenderades bl.a. genom att leta upp just den vädersite som visade minst regn under de kommande dagarna. Det var växlande prognoser för hur dagarnas väder skulle bli och i packningarna fanns allt från shorts till underställströja.

Väl framme i Västmanland plockades klubborna fram direkt och rangen fyll-

des snabbt av förväntansfulla golfare. Än hade alla hoppet kvar om att just detta SM var deras chans att glänsa.

Onsdagens inspelsrunda spelades med skiftande resultat men i vackert sensommarväder. MPGI har en intern tävling som även innefattade inspelsronden och dagens interna tävling vanns av Rebecca Lindqvist som gick runt på 38 poäng. Men även Paul Johnsson och Johan Linnarsson visade att de vässat formen inför SM och gick runt på 36 poäng.

Efter onsdagens inspel var det flera personer som påpekade att hela banan pratade skånska. Om det beror på att Skåne är representerade med ett stort antal deltagare inte bara från Malmö eller om de skånska deltagarna bara var högljudda låter vi vara osagt.

Efter inspelsronden tog sig alla till sitt boende som för MPGI:s spelare var på Scandic i Västerås. Där blev det en lugn kväll med mat på hotellet och förberedelser inför morgondagens drabbning.

Även första tävlingsdagen bjöds det

på härligt väder och även från vissa håll ett härligt spel. Alla spelare startade klockan tio, och efter en kortare löprunda även innehållande orientering hittade alla fram till de hål de skulle starta på i mer eller mindre god tid. I det helt vindstilla vädret hörde man både glädjerop och förtvivlade skrik över banan.

Många spelare tappade slag på de luriga greenerna och man hörde ursäkter om både motvind, felplacerade flaggor och grässtrån som tydligen vänt sig på fel håll.

Efter att alla tagit sig in efter cirka 5 timmars golfande blev det oplanerat mingel för att försöka få fram vem som hade presterat och inte. Från MPGI:s sida fortsatte Rebecca att spela bra och knep även denna dag MPGI:s interna tävling.

På kvällen var det dags för den traditionella kamratmåltiden som utspelade sig på Ängsö GK:s golfrestaurang. Det var gemensam bussfärd från hotellet och efter mingel, småprat och bubbel

bjöds det på smaklig grillbuffé och efter det trubadurspel.

Kamratmåltiden ger möjligheter till att skapa nya bekansnader i hela landet, på både långt och kort avstånd. När trubaduren tystnade gick bussen åter till hotellet förutom för några individer som lyckades få klubbchefen som privatchaufför. Innan alla kröp till sängs för att ladda upp för sista dagen fortsatte diskussionerna på hotellet om allt ifrån resultat till chippers.

Sista dagen bjöds på både kallare och blötare väder. Banan och greenerna blev annorlunda och så också scenerna. Det blev en lång dag där många fick kämpa för att hålla ihop spelet men det fanns också de som lyckades med detta och åkte hem med både fina scorer och bra placeringar.

Sista dagen startar man efter resultat vilket innebär att ledarna i varje klass går ut sist. När spelarna började komma in efter tävlingens sista runda kunde man se att vissa lyckats bättre än andra och att fler var nöjda efter dag ett än dag två.

Vissa hade dock samma hopplösa känsla genom hela tävlingen. Vinnare i MPG:s interna tävling blev sista dagen Henrik Stenberg på 33 poäng, därav behöver vi inte gå in mer på övriga poäng sista dagen.

Men förutom resultat och placeringar pratades det efter sista rundan också om den spektakulära förmågan från Christian att lyckas slå en boll 1 meter bakåt?! I samband med ett slag i ruffen. Detta resulterade tyvärr i nästan tvåsiffrigt på banans kortaste par fyra.

Men det var inte bara Christian som hade förmåga att göra något utöver det vanliga. Det förekom flera tvåsiffriga resultat bland Malmös deltagare, det var sockets ut i tjockruff, Palle som droppade en boll utan att ha kollat hur den första låg och själv lyckades jag jobba upp ett rykte inför banketten att jag bråkat med huvuddomaren. Men det var samtidigt en eagle och en hel hög birdies som gemensamt samlades ihop.

Trots kallare och blåsigare väder åkte MPG den långa vägen hem med några bra placeringar.

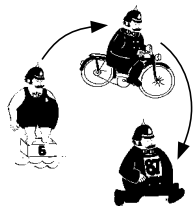
Lena Öbrink vann D60 och Henrik Stenberg kom trea i H50.

I alla fall jag ser redan fram emot nästa SM.

Veronica



Ironman i Kalmar 2018



– En racerappport av Jens Wahlman

Alarmet på väckarklockan i telefonen ljuder. Det mörka sovrummet lysas upp av siffrorna 04:15. Med raska steg och ett brett leende i ansiktet hoppar jag ur sängen och beger mig mot köket för grötfrukost och kaffe. Det är lördag morgon den 18 augusti och det är RACEDAY.

Äntligen är det dags för årets händelse, det man tränat hårt, länge och fokuserat för. Ironman i Kalmar, på fulldistans väntar och som man väntat på denna dag. När racet nått sitt slut och man kommit i mål har man under dagen i en följd direkt efter varandra avverkat; 3.86 km simning i öppet vatten 180,2 km cykling 42.2 km löpning

Känslan trots den okristliga tiden på morgonen var god. Kroppen var förhållandevis utvilad och morgonkaffet smakade ännu bättre än vad det normalt gör. Allt detta kan också bero på att det mentala fokuset blandas med

endorfinrus utav guds nåde, så allt annat med ömmande muskler och nervositet trängs undan av bara farten. I med gröten och morgonkaffet, på med racekläderna och packa ner det sista av energitillskotten, sen bar det iväg med bil till tävlingsområdet.

Känslan som slår emot en när man kommer ner till tävlingsområdet är allt från ren avslappnad glädje till ren panik och ångest. Många gör tävlingen för första gången, vissa har gjort den många fler gånger. Jag själv har gjort denna tävling tre gånger på raken och trots att man har erfarenhet sedan tidigare så är man varje gång lika nervös och orolig, som glad och avslappnad.

Väl inne på tävlingsområdet tar jag mig direkt till cykeln och förbereder den genom att fylla på med vätska, energibars och gels på avsedd plats och pumpar upp hjulen. Hänger på cykeldatorn och ser till att cykelns effektivtvevparti vaknar till liv och synkar upp mot

cykeldatorn. Därefter går jag bort till ställen där påsarna med tillbehör hänger för byte till cykeldelen samt löpdelen finns. Fyller på respektive påse med energifördelningen jag gjort kvällen innan, dubbelkollar så strumpor finns i vardera löpskon och att nummerlappen finns i påsen för cykeldelen. Allt går som en dans på rosor, så plötsligt blev det oaner av tid över. Lika bra då att gå ner till simstarten och börja förbereda sig där, tillsammans med min lillebror som också tävlar samma dag.

Det är en lätt promenad ner till simstarten vid hamnen på cirka tio minuter och det var väldigt skönt att vara ute i god tid och kunna småsnacka med lillebrorsan under tiden. Släppa tankarna om prestation och den långa dagen framför sig för en stund. Väl nere vid simstarten kopplas racemode på igen och allt görs i ett mönster. Lätt tøj och stretch och hoppa på stället för att få upp puls. Sista minuten kiss och där-

efter påklädning av våtdräkt, simmössa och simglasögon.

Nu om någon gång är det på allvar när man står i startfällan, det är nu snart startskottet går och över 2 000 hurtiga triatleter slänger sig i vattnet för att påbörja äventyret. Men strax innan det, spelas sedan vanligt den svenska nationalsången, då det är över 40 nationer representerade på plats, som sedan följs åt av Kentas "Just idag är jag stark" medan man sakta promenerar mot rampen som leder en ner i vattnet, med ett stort leende i ansiktet.

Simningen sker i öppet vatten i Kalmarsund. Stora flytbojor markerar vart man ska och dagen till ära blåser det minimalt vilket borgar för en relativt snabbt och lätt navigerad bana. Jag får en bra start och känner jag får igång ett bra tempo direkt med bra andning som följd. Ungefär halvvägs ut till första stora bojen som man ska runda hamnar jag i det första stora stimmet av simmare. Det klumpar ihop sig och det är svårt att gå förbi. Ungefär här inser också dom sämre simmare eller dom som tagit ut sig alldeles för hårt att dom måste slå av på takten lite och börja bröstsimma. Vilket är ett jäkla ofog, då en benspark från dessa kan ruinera hela ens dag om den träffar illa. Det blir lite tarzan-sim och leta luckor, vilket drar ner på tempo och flytet. Väl runt bojen öppnar det upp sig igen och man kan börja köra på igen. Samma sak upprepar sig en gång till vid sista stora bojen där man vänder och simmar tillbaka mot startområdet och i området vid småbåtshamnen och "kattrumpan" där det är tätt om utrymme, men i övrigt var simmet som man kan förvänta sig på en Ironman med så många deltagare igång samtidigt. Kom upp ur vattnet efter 1 h 17 min.

Snabbt av med våtdräkten och på med hjälmen direkt. Har man inte hjälmen på huvudet och knäppt den när du börjar cykla blir du diskad. Det vill man inte, så lika bra att fixa den biten först. På med cykelskorna och att få på sig landsvägscykelkor på blöta fötter utan strumpor, får jag nog öva på mera. Lätt joggandes och hämta cykeln för att därefter fortsätta lätt joggandes leda cykeln ut till startlinjen för att först där få starta cykelmomentet.

Det som är fascinerande med Ironmantävlingen i Kalmar är att man får cykla två gånger på Ölandsbron, en gång på väg ut och en gång på väg hem. Denna dag var det underbart att



Växlingsområdet med utrustningspåsar på ställen.



Simstarten.



Artikelförfattaren med sin cykel i bakgrunden.



Avverkat 12 mil, bara 6 mil kvar nu.

cykla på bron, knappt någon vind att prata om, ej heller några kastvindar. Det tackar man gud för, för annars är det inte lika roligt, på högbrodelen... Cyklingen på Öland är 12 mil och man fortsätter sedan på fastlandet dom resterande 6 mil. Jag som sköter all min cykelträning på det skånska plattlandskapet OCH med motvind vart man än vänder näsan till, tyckte att förhållandena var alldeles strålande t.o.m. när man skulle cykla rakt över Alvaret i motvinden, njöt jag av varje pedalvarv.

Jag kände mig ostopppbar och det var till slut det som knäckte mig i form av energitapp, mer om det senare under löpdelen. Jag cyklade, gud förbjude "med hjärtat". Och då menar jag inte pulsen, utan den inomvarande känslan, att när farten är bibehållet hög, vill man cykla ännu snabbare. Det tar ut sin rätt till slut och speciellt om man inte håller sig till sin nutritionsplan med gel- och energikakaintag. Vid 15 mil märkte jag att något inte var som det skulle med kroppen, satt bokstavligen och somnade vid styret. Energitappet var uppdagat och nu fick jag försöka laga efter läge. Jag hade med mig energigels och energikakor på cykeln, men hade slarvat rejält med intaget. Stoppade i mig en energikaka och efter 20 minuter började tempot och piggheten återfinna sig så dom sista två milen cyklade jag in till bytet till löpning i "vakett" tillstånd. Cyklingen genomfördes på 5h 40 min.

På med löparskorna, ett par snabba solglasögon och en solskärm, sen bar det iväg på den sista delen av tävlingen, en maratonlöpning. Jag vet av erfarenhet att när man kliver av cykeln och påbörjar löpningen, drar man upp ett högre tempo än vad man i slutändan maktar med. Så under dom första två kilometrarna var det fullt fokus på löparklockan och stämma av tempot hela tiden. Under samma sträcka kantas banan av tiotusentals åskådare, då man springer inne i centrala Kalmar. Det är RÄTT svårt att hålla ett jämnt lugnt tempo då kan jag säga, när alla hejar och ropar åt en.

Efter redan tre kilometer på löpningen känner jag av energitappet från cyklingen tidigare och tänker för mig själv när jag ser stjärnor som flimrar i ögonen och att jag nästan sicksackar mig framåt på cykelbanan jag springer på, att detta är inte bra. Detta är absolut inte bra. Tankar, funderingar, analyser dyker upp i huvudet på löpande band. Ska



När energin är åter blir man glad, på väg ut på 2:a varvet löpning.



Så här glad är man när man snart är på väg ut på sista varvet löpning.

jag bryta? Ska jag gå hela maratonet? Vad säger familj, vänner, kompisar nu när dom ser mitt löptempo bara minska och minska? Varför åt jag inte energigelsen trots att dom smakade "illa"? Som sagt, miljoner tankar, funderingar att ta ställning till, samtidigt som man är fysiskt och psykiskt nedbruten. Jag fortsatte springa en kilometer till på ren envishet, till nästa depåstation med dryck och energier. Och där tog det stopp. Fullständigt.

Nu var goda råd dyra. Jag har sprungit fyra kilometer. Det är "bara" 3.8 mil kvar... Rik av erfarenhet sedan tidigare tävlingar visste jag att kan jag bara ha fötterna igång i någon form av löpning, jogging eller dylikt så kommer det att gå vägen. Men nu stod jag bara still, jag kom inte framåt. Kommer ihåg jag bara suckar rakt ut och tänker "är det såhär det skulle sluta i år". Samtidigt sveper jag 3-4 muggar med vatten och Coca-Cola och tar en oförskämt stor näve med chips och bara trycker in allt i munnen. Börjar gå och tänker att efter kullen där framme cirka 100 meter längre fram, där ska jag f*n bör-

ja springa igen. Det stannade vid en tanke. Det slutar med att jag fortsätter promenera 6-7 kilometer till. Under denna promenad vände jag ut och in på mig själv mentalt och passade även på att gråta en skvätt medan jag gick igenom ett stort villakvarter med hundratal åskådare. That's life, men det gav effekt. För samtidigt hade jag gjort upp en plan med mig själv att vid varje depåstation stanna till och vätska upp och fylla på med energi. Planen fungerade exemplariskt och när det är cirka fyra kilometer kvar av första löpvarvet utav tre, tog jag mina första löpsteg igen.

Det var en befrielse att ta dom första löpstegen igen efter den "enorma" promenaden som kändes som en evighet. Glädjen kom tillbaka, energin kom tillbaka, men framförallt segern mot den mentala breakdown jag precis varit med om, den värderar jag högre än medaljen i slutändan. Varv 2/3 flöt på som inget hade hänt. Jag bara flög fram, passerade tävlanden som om jag sprang intervaller. Det är en enorm mental boost att höra åskådare längs med löpbanan heja och ropa "ser lätt ut, stark du är", "bra

tempo, bra löpsteg". När man sen möter sina nära och kära, kompisar och vänner längs med banan, då kan jag lova man kuggar i ett par extra växlar av ren glädje. Sista varvet närmar sig med stormsteg och jag går ut på det och verkligheten hinner ikapp en igen. Fast denna gång är tankarna på att min måltid är körd för länge sedan och jag tjänar inget på att köra helt slut på mig själv. Så sista löpvarvet blir en lugn skön resa mot målet och försöka njuta så mycket som möjligt av åskådare och funktionärens glada tillrop. Löpningen avslutas på 5 h 2 min längs med röda mattan på Stortorget, till publikens stora jubel och till rösten från Mr Paul Kaye "YOU ARE AN IRONMAN". Den totala sluttiden blev 12 h 15 min.

Hoppas att min berättelse var intressant och innehållsrik, både för den invigde och den oinvigde till sporten. Triathlon, oavsett nivå, är en sport för alla med en väldigt fin och social gemenskap.

Swim, bike, run - it's all you need for fun!

Jens Wahlman



Reportage ifrån boulesektionen, juni 2018

Nu är guld det bärgat. Det ena fotot visar undertecknad och Per Robertz och det andra fotot visar Per Robertz och prisutdelare Katarina Farmstedt. Fotona är tagna den 14 maj 2018.



Katarina var ju vid tillfället ordförande för Malmö bouleförening, men detta var hennes sista dag som ordförande eftersom man nu lade ned Malmö bouleförening.

Peter Hägerbrand som också var med och tog guld saknas på bilden eftersom han vid tillfället var i utlandet. Peter var dock med på bilden i förra numret, en bild som visade pristagarna ifrån Billberg Cup.

Priset fick vi för att vi vann serie B i spelet i Pildammarna under 2017.

Per på väg tillbaka

Per råkade ju ut för en trafikolycka i december 2017 och jag var och besökte honom på ortopedien i samma stund som läkaren sade till honom att han skulle bli opererad i ryggen under morgondagen. Vid detta tillfälle kunde Per inte gå och man fick inte röra hans händer och armar.

Efter 10 timmars operation i ryggen har Per blivit bättre efter hand och det var därför särskilt trevligt att han kunde vara med och hämta guld.

Per har ännu inte börjat spela boule igen, eftersom han inte har så stor kraft i armarna och lite ont i ena axeln. Han är dock vid gott mod och tror sig kunna börja spela igen till hösten.

Seriespel och annat

Jag och Peter har nu börjat spela i högsta serien i Pildammarna som nu anordnas av Postens Kamratklubb. Det gick dåligt i inledningen och startade med två förluster, men nu har vi spelat upp oss och ligger på andra plats.

I övrigt så har vi haft en träff hos Tommy Roth där vi grillade korv och hade trevligt.

Vi har också haft en träff med Kofotsorden, där vi spelade boule i Pildammarna. Det var jag, Donald Nilsson och Roland Strömblad som representerade boulesektionen.

Vidare så har vi haft vårt möte med Stefan och MPGL styrelse, mer om detta i nästa nummer och bilder från detta kommer i nästa nummer.



Vid pennan
Jan Ohlin



Soligt springskytte på Österlen



Tävlingssäsongen är igång och MPGI:s dynamiska skyttar gjorde en tapper insats i ett Ystad som visade sig från sin absolut bästa sida.

Under helgen 26–27 maj anordnade Ystads Dynamiska Sportskytteförening en deltävling i den svensk-danska "SweDen Cup" som består av totalt tio matcher.

Arrangören lyckades med konststycket att erbjuda sex varierande och utmanande stationer på en minst sagt begränsad yta. En av stationerna tvingade skyttarna att endast använda "svag hand", men samtliga stationer satte deltagarnas kreativitet, koncentration och snabbhet på prov.

MPGI ställde upp med tre skyttar som alla stod för fina prestationer. Av totalt 50 deltagare i kategorin "Production", som innebär att man tävlar med omodifierade tjänstevapen, kunde under tecknad till slut knipa en tolfteplats för MPGI:s räkning.

Att tävla i dynamiskt skytte innebär inte sällan nya bekantskaper och alltid en god gemenskap. MPGI:s delegation hade nöjet att frottera sig med kollegor från Skånes alla hörn och utbyta både kunskap och anekdoter.

MPGI:s Dynamiska sektion har siktet inställt på Polis-SM i Göteborg som går av stapeln i september. I förberedelserna för SM ingår bland annat ett antal deltävlingar i "SweDen Cup" samt gemensamma träningar för MPGI Dynamiskas medlemmar.

John
MPGI Dynamiska sektion



*Bild ovan: De tre tävlande för MPGI.
Bild till höger: Från tävlingen i Ystad.*



Vinnartrion på Tegelberga.



Lite av varje från golfsektionen

Några golford

Årets tävlingsprogram består av ett antal olika tävlingar som genomförs från april till oktober på olika banor. MPGI-touren, med de så kallade månadstävlingarna är den tävling som förmodligen har det största prestigevärdet men under året spelas även KM det vill säga klubbmästerskap, KM-match med flera tävlingar.

En av årets månadstävlingar är Tegelberga som spelades den 12 juni. En jämn tillställning på en för dagen mycket väl iordningställd golfbana. Här har säkert Mats Jennby haft ett finger med i spelet då han nu som pensionär lägger ner mycket tid att som frivillig hjälpa till med skötsel av banan.

Startfältet var 28 golfare starkt, 27 killar och en tjej och visst stämmer Cyndi Laupers gamla låttitel perfekt en sådan här dag – "Girls just want to have fun". När samtliga gjort sitt för att göra ett bra resultat stod Helen Dagsberg högst upp på pallen. Med sina 38 poäng segrade hon före Paul Johnson på 37 och Jens Wahlman på 35. Jens knep tredjeplatsen på lägre handicap än Christian och Mats Jennby som hamnade på samma poäng. Noterbart är att det "endast" skiljde 8 poäng mellan 1:a och 17:e plats.

Ett särskilt tack till Tegelberga GK som alltid mycket tjänstvilligt ställer upp vid våra arrangemang och där även KS Maskiner i Svedala har ett finger med i spelet.

Stefan Nord

Klubbmästerskapen

Årets upplaga av KM gick i vanlig ordning av stapeln på Hinton GK Rönneback den 24 augusti.

Årets samtal inför upplagan handlade om vädret. I planeringsstadiet var ju självklart frågan om det skulle vara genomförbart med sommarens hetta att gå två varv, 36 hål, utan att halva startfältet kollapsade. Dagarna innan tävlingen ändrades allt och helt plötsligt hoppades vi på att det inte skulle regna istället.

Tävlingen kunde dock genomföras utan någon större nederbörd och slutligen stod regerande mästaren Henrik återigen som vinnare. (Han kunde väl inte annat eftersom han hade glömt vandringspriset hemma.)

Totalt var det 21 startande och samtliga genomförde hela tävlingen. Utan att överdriva så var det spridda bollar över hela resultatlistan och trots att det var två klasser som spelades, brutto- och nettoklass så var det ganska lika i toppen på de båda.

Tack för förtroendet att anordna tävlingen och så hoppas vi på en fortsatt behaglig golfhöst med många bra rundor.

Jacob
för tävlingsledningen



18:e hål på Rönnebäck.



Årets KM-vinnare.



Årets Nettovinnare.

Annonssida



Musikaliska pärlor på Malmö Live Polisens Kär och Musikkår

17 februari 2019 klockan 16.00



Nils Olsson
med Tenore Amore



Konferencier
Marianne Mörck



"Årets TV 4 Talang"
Madeleine Hilleard

Biljettpris 325:-

Biljetter info Ring Malmö Live tel. 040-34 35 00

Aktuellt

Rätt och riktig personuppgifts- hantering

Med anledning av den nya data-skyddsförordningen (GDPR), som började gälla 25 maj, vill MPGI informera om hur vi sköter vår personuppgiftsbehandling.

Styrelsen är personuppgiftsansvarig för de uppgifter vi behandlar i vårt medlemsregister. De uppgifter som där behandlas är namn, adress och e-post. Syftet med behandlingen är att ha en uppdaterad medlemslista, sköta utskick av vår tidning samt administrera betalningar såsom utlägg och medlemsavgifter. Uppgifterna lämnas genom ett biträdesavtal vidare till Mediahuset i Göteborg AB som sköter utskick av tidningen, i övrigt lämnas uppgifterna inte vidare till andra parter.

Vill du veta vilka uppgifter MPGI behandlar om just dig eller vill du begära rättelse eller borttag, kontakta oss via mpgi@polisen.se.

Styrelsen via Karl Dannestam

Annonser



FINN FEM FEL

i samarbete med Mediahuset i Göteborg AB, www.mediahuset.se

Ringa in, på den översta bilden, de 5 detaljer som är borta.

Inskickat av:

Namn

Gatuadress

Postnummer och Ort

E-post

Skicka in ert svar till:

Skånepolisen Sport & Fritid
c/o Mediahuset i Gbg AB, avd syd
Tågmästaregatan 7
233 43 Svedala

senast den 12 november 2018

Tävlingen är till för tidningen Skånepo-
lisen Sport & Fritids läsare. Om du vill
ha en hel tidning, går det bra att skicka
in en kopia av sidan.

Vinsten i denna tävlingen blir en bok,
som du kan läsa mer om på **sidan 16**,
där den presenteras.



Vinnarna och den rätta lösningen från förra numret:

1. Donald Nilsson
Malmö
2. Anne-Christine Andersson
Örkelljunga
3. Tommy Larsson
Höör

37 svar skickades in.

De tre vinnarna får varsin
bok. (bild till vänster)

